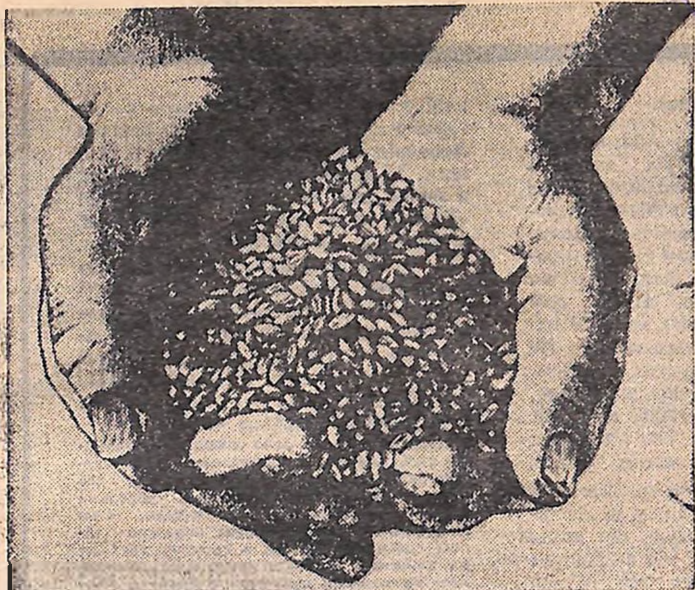

Центральному Комітетові Компартії України Президії Верховної Ради Української РСР Раді Міністрів Української РСР

Центральний Комітет КПРС, Президія Верховної Ради СРСР і Рада Міністрів СРСР палко по-здоровляють колгоспників, робітників радгоспів, спеціалістів сільського господарства, вчених, працівників сільськогосподарських органів, заготовчих і транспортних організацій, колективи промислових підприємств, партійних, радянських, профспілкових і комсомольських працівників, усіх трудящих Радянської України з виконанням соціалістичних зобов'язань по продажу державі мільярда пудів зерна.

Українські хлібороби другий рік підряд виходять на високі рубежі по виробництву і продажу зерна, і це стає славною традицією, якою пишається весь радянський народ. Продаж мільярда пудів хліба — чудовий успіх трудівників сільськогосподарства республіки, великий вклад у справу виконання рішень XXIV з'їзду КПРС по розвитку економіки країни і піднесенню добробуту радянського народу.

Досягнення Української РСР у розвитку сільського господарства — це результат самовідданої праці працівників колгоспів, радгоспів, усіх трудящих республіки, великої організаторської і політичної роботи партійних, профспілкових і комсомольських організацій, радянських і господарських органів, наполегливої боротьби за всемірне підвищення ефективності сільськогосподарського виробництва.

Центральний Комітет КПРС, Президія Верховної Ради СРСР, Рада Міністрів СРСР висловлюють упевненість, що трудівники України, використовуючи все зростаючі можливості і резерви, доб'ються на основі інтенсифікації дальшого зростання виробництва зерна, інших продуктів землеробства і тваринництва, успішно виконають і перевиконають плани дев'ятої п'ятирічки.

ЦЕНТРАЛЬНИЙ КОМІТЕТ КПРС ПРЕЗІДІЯ ВЕРХОВНОЇ РАДИ СРСР РАДА МІНІСТРІВ СРСР

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

І ТРУД ЗАВЕРШИВСЯ НА СЛАВУ!

С ДРУГИЙ
УКРАЇНСЬКИЙ
МІЛЬЯРД

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ.

Рік видання XV
№ 132 (1924).

ЧЕТВЕР, 31 жовтня 1974 року

Ціна 2 коп.

КИЇВ, 29 жовтня. (РАТАУ). Сьогодні, в день народження Ленінського комсомолу, в Паладі культури «Україна» відбувся урочистий пленум міському ЛКСМУ за участю комсомольського активу міста, присвячений врученню Київській міській комсомольській організації ордена Червоного Прапора.

ОРДЕН НА КОМСОМОЛЬСЬКОМУ ПРАПОРІ

З великим піднесенням було обрано почесну президію в складі Політбюро ЦК КПРС на чолі з Генеральним секретарем ЦК КПРС товаришем Л. І. Брежнєвим.

Учасники пленуму одностайно прийняли вітальну телеграму Генеральному секретареві ЦК КПРС товаришеві Л. І. Брежнєву, листи Центральному Комітету КПРС і ЦК Компартії України.

В роботі урочистого пленуму взяли участь члени і кандидати в члени Політбюро ЦК Компартії України Г. І. Ващенко, І. С. Грушецький, І. К. Лутак, О. П. Ляшко, В. О. Сологуб, О. А. Титаренко, В. Ю. Маланчук, Я. П. Погребняк, В. В. Федорчук, В. М. Шибулько.

В ЖИТІВІ визначального року п'ятирічки на лаві Кіровоградщини вивели свої агрегати півтисячі молодих комбайнерів. Вони вписали незабутні сторінки в боротьбу за український мільярд пудів хліба. На трудову доблесть вело й кликало прагнення виконати накреслення XXIV з'їзду КПРС, наказ XVII з'їзду комсомолу.

На постамент шани «МК» сьогодні заносяться переможці змагання на приз газети «Молодий комунар» «Кращому молодому жінцю Кіровоградщини».

Микола ЛАНКРАТОВ

15 702 центнера зерна намолотив молодий комбайнер на збиранні хліба в колгоспі імені Фрунзе Долінського району. Цей рекорд він встановив, працюючи на комбайні «Колос», і йому по праву дістався випел обласної молодіжної газети.

Не поступились,
витримали гарт.
І знову радість лине
над ланами:
Підносимо вже
другий наш мільярд
Країні —
хліборобськими
руками!

А завтра — бути першим...

ПШЕНИЦІ вигнали по пояс. І густі, здається, кінці ціпок, не впадаючи долу. Навіть гарячий подих полудневого вітру вже не в силі розігнати хвилю по колосі: стоїть обважніле і шурхотить шовково: «прийшла пора».

Край поля дослухалися колосково-го голосу двоє. Вони прийшли сюди зранку, і стоять зараз поруч. Вітер кувондять буйну чуприну чорнявого, в шапці торкається сивини його сусіда. Та нараз дівинка тиша огортає все довкола — поле влаштовує урочисту хвилю своїм господарям — вчителів і учню його.

— Хорошого ужину тобі. Толю. Щоб зупинився твій комбайн тільки за твоїм бажанням, — порушив тишу старший — ветеран-хлібороб Григорій Миколайович Бобко.

Відповідь Анатолій Самойленко і шкодує, що нема ще таких слів, які б сповна передали його ширшу повагу до вчителя.

Напутнє слово — як хороший запас заряду перед боєм. З ним приходять впевненість, віра в свої сили, словом — готовність подолати, можливо, нелегке випробування. І його так довелося пройти.

Життя на жито не схоже. Це добре знають на селі. А цього літа вони були прямо-таки не з легких. Травостій — по полю, колосок до колоска, ледь не впритул — така пшениця вродилась. Спробуй приладитися: барабан забивається на нормальній швидкості, де вже там говорити про темп збирання. Та саме від темпів залежала шкороність виробного врожаю і за них комбайнери боролися кожного пологого дня. В ній боротьбі молодий комуніст Анатолій Самойленко відав собі товаришів.

Шість комбайнерів у Мар'янівському відділку радгоспу. Окрім Федосія Федосійовича Шереметьєва, що вже 30 років працює

механізатором, всі — ровесники Анатолія. То ж на рівних силах і суперництво набирає особливого змісту. І виграє в ньому той, хто обходить машину, як шойно придбану новинку, хто вірний полю не за зарплатою, а за покликанням серця. І виграє не раз Анатолій. Бо, як розповідає керуючий відділком Михайло Павлович Боско, Анатолій по звуку розпізнає поломки у своєму комбайні і безпомилково. В минулому році комбайном СК-4 обмолотив 9300 центнерів хліба, в позаминулому — 8200. Б'є свої рекорди Анатолій. То ж, коли на відділок прийшли два новеньких «Колосів», Анатолію першому запропонували спробувати сили на одному. Мовляв, досвід є, освоїв нову техніку. Другого «Колоса» вручили Анатолію Ребежі — давньому суперникові Самойленка по змаганню.

А ЗА п'ять днів до косовини вони разом обійшли поле, на якому за бказівкою агронома відділку Миколи Хомича Діляка мали починати жнива. Таку замітку виробив у собі Анатолій Самойленко. Перш, ніж завести комбайна в загінку, вивчити поле, дізнатися, де і на яких швидкостях комбайни пускати, де на який зріз косити. Це, щоб потім рівно працювала машина, щоб ти диктував свою волю полю, а не воно тобі.

Попередні підрахунки показували на хороший врожай. Його планували ще з осені минулого року. Засіяли площі сортом «Кавказ» першої репродукції. Досвідченим трактористам довірили цю справу. В. П. Бовкун, М. М. Савченко, В. А. Бурда, С. Литвин

исв — сіяли перехресним способом. В минулому році це дало додання до врожайності на гектарі мало не 10 центнерів.

Вдлжно згадали сіячів в перший день жнива обидва Анатолії. За старим хліборобським звичаєм зірвали по колоску, розтерли в долонях: — Шістьдесят дві зернини! Оце то колос!

— Буле роботи. Поїхали.

Навіть вибіркою того дня зібрали по 55 центнерів з гектара. А в середині жнива, коли пшениця вистонілась, з бункера йшло й по 61 центнеру на клані в 158 гектарів. В ті дні Анатолій ніро жакував, що вночі випадуть роси. Про втому забув мабуть тому, що не думав про неї. Приходив додому далеко за ніччю, а вже в чотири години ранку — швидко збори — і на польовий стан. Так було в усі жнивині дні. Анатолій часом не помічав цього — бо його кликало поле, таке щедра хлібом, як ніколи. Розібратись в його настрої — все одно, аби зазірнути в саме ество хлібороба. Що керувало ним, коли він мало не добу перебував у полі, на машині? Звичайно, обов'язок комуніста. І без сумніву, звичайна порядність людини, яка ще дванадцять років тому присягнула на вірність хлібові, і зацікавленість в успішній загальній справі. Це так значно для Анатолія, що старші товариші говорять про це мимовідно.

Спокійний, врівноважений — так і напрошуються до визначення характеру Анатолія саме ці слова.

(Закінчення на 2-й стор.).

Анатолій САМОЙЛЕНКО

про нього
наша розповідь

**А завтра —
бути першим...**

(Закінчення).

Та бачив свого тезку Анатолій Ребежа і в іншому настрої довелось працювати всю косовицю разом. Адже жинва — це не лише радість щедро-го врожаю, а й готовність постояти за нього. Як зараз пам'ятає Самойленко один із сумних днів, коли він відстав від товаришів. Йшов собі комбайн рівно й плавно, коли це на-раз майже не піддається кермо. Не хотів вірити, а в думках майнуло: «Щось з колесами». Зупинив машину. Володя Босько, помічник, вже біг дивитись, в чому річ. Так і вийшло: полопались шведера задніх колес. Порухнувши правила руху, Анатолій і Володя вискочили в кабину до Леопі-ла Івановича Лавренюка, що возив зерно від їх комбайна — і на пошуки зварювальників. Майже три години ремонтували комбайн і того дня Анатолій намолотив всього 58 цент-нерів. Це була перша і остання по-ламка на його комбайні за час зби-рання. Відносить її не тільки на ра-хунок заводських огріхів, а й на те, що ще не освоїв досконало нову ма-шину. Так як Анатолій — зорієнтува-ти на швидке усунення поломки — можливо, вчинив би кожен. Але чи кожен би на його місці визнав і свою долю вини? Питання. Для цього тре-ба бути дуже вимогливим до себе...

ПРОСТОЮВАННЯ на жинвах бу-ли у Анатолія і опісля. Він їх жартома «незапланованими» називає. Це, коли дощ, як з відра, і коли після дощу ніяк не підтримав земля, не під-сохнула вали. Такі дні Анатолій теж відносить до сумних. І відчуває щоби якусь провину перед людьми, що ось він, такий дужий, маючи таку хоро-шу машину, а безспій перед сти-хією. Руками б закрив поле, аби ко-лоски не прибивало до землі, аби дощ не вибивав зерна долу.

Не лише з радісних днів складала-ся жинва у Анатолія Самойленка і його товаришів. І все ж радісних бу-ло більше. У відділку зібраних пше-

ниці на круг по 53,2 центнера з гек-тара. І на святі останньої жинви Анатолія Самойленка привітали пер-шим. За жинва він в своєму радості, а потім ще в сусільному колгоспі «Росія», куди приїхав допомагати, намолотив 14 100 центнерів зерна. Це — найвищий обсяг на «Колосі» по району і друге місце по області серед досягнень молодих комбайнерів Кіровоградщини. Якщо із зерна, зі-браного Анатолієм за дванадцять його жинв, випекти хліб, ним можна годувати протягом року ледве не два з половиною мільйона чоловік.

Пелегі умови, в яких доводилось зби-рати хліб Анатолію Самойленку, його су-перників Анатолію Ребежі, всім, хто стояв на чатах нинішніх жинв, розкрили кращі риси характеру хліборобів. Сам Анатолій не раз допомагав порадою і ді-лом своїм товаришам, в скрутну хвилину на допомогу прийшли йому. І ось постав-лені на колоски комбайни в бригаді. Ана-толій вже двічі міняв машину. Спочатку пересів на цукрозбиральний комбайн, по-тім, на трактор: зараз оре земаю під ячмінь. Робочий день весни короткий літ-нього — час є й подумати, обміркувати, все, що збиралося ще зі жинв, а то й ще раніше.

— Груповий метод на збиранні по-мітно вносить чітку організованість, етичний ритм. Та одне горе — все-таки не витримують паярugi комбайни, обламуються. Тоді справні пішли, а той (поламаний) наздоганяє їх, аби швидше. Про якість його роботи го-ді й думати...

Зібравшись б одного разу ком-байнери і замовили б конструкторам збудувати ідеальний комбайн. Щоб вібрації не відчувалося, щоб зати-шок в кабіні, вентилятор, шуму до мінімуму — словом, як у кабіні пі-лота...

Це мрії Анатолія, його спостере-ження. Він говорить про них, гово-рить цікаво, захоплено, щиро. Бо це в ньому викидає його вірність землі, хлібові, який він дарує людям. Бо це — голубе в його житті.

О. БАСЕНКО,
спецкор «Молодого комунара».
Радгосп «Мар'янівський»
Маловишківського району.

СВЯТОМ прийшло в наш район повідомлення про про-даж державі українського мільярда пудів хліба. Ця подія сталася напередодні 57-ї річниці Великого Жовт-ня. І в цьому закладено глибоко патріотичний зміст — святим радянськи люди готують гідні подарунки. А що може бути вищого для хлібороба, ніж виконання пер-шої заповіді перед державою.

У вінець ударної праці на лапах України вагомо впле-лися досягнення трудівників Ульяновського району. Найвищої врожайності ранніх зернових добилися вони в межах області, виростивши і зібравши на круг по 38,1 центнера з гектара. Молоді хлібороби району сповнені почуття гордості за своїх батьків і старших товаришів по праці, починаються тим, що в гарячу пору жинв стояли з ними пліч-о-пліч за штурвалом комбайна, за кермом автомобіля, не шкодували сил, не рахувалися з часом.

Сьогодні то вже історія, а тоді готувались до виходу в поле, як до бою. Збиральна техніка — в разковій і повній готовності. І люди — в очікуванні команди: «Рушай!». В комсомольсько-молодіжній тракторній бригаді колгоспу «Родина» комбайнери два останні дні перед косовицею вже й почували в польовому стані, не йшли додому, щоб бути готовими завести машини за першим сигналом спеціалістів, бригадира Анатолія Харкавого. І коли наспіла ця відповідальна мить, проводжали своїх батьків і старших братів над-молодіжні громадяни колгоспу — діти під-готовчої групи дит-садка. Дорослі слово дали — зібрати вро-щених хліб до колос-ка і дотримали його. Перше місце по ра-йону завоював в со-ціалістичному зма-ганні на жинвах ко-лектив комсомоль-сько-молодіжної тра-кторної бригади колгоспу «Родина».

Жинва називали імена цілої гвардії ударників хлібно-го лапу. Перехідний вмісел райкому комсомолу попе-ремінно був вручений тільки на початку косовиці Фед-димирові Шнортко — комбайнерові з колгоспу імені Ле-нина, Дмитрові Северенку — з колгоспу імені Шевче-нка, Анатолію Бурлаці і Віктору Рачинському — з кол-госпу імені Шорса, Михайлові Поліщуку — з колгоспу імені Орджонікідзе. А на фініші збирання переможцем серед молодих комбайнерів став екіпаж, очолюваний Михайлом Поліщуком, на друге місце вийшов екіпаж Дмитра Северенюка, третє місце розділили екіпажі Вік-тора Рачинського та Володимира Шнортка.

Вже закінчуються й другі — осінні жинва. Історією стануть гарячі дні літніх збиральних робіт визначально-го року п'ятиріччя.

Сьогодні ми вправі спитати себе, як ми це зробили, як витримали досить не простий екзаме́н. Про це сьо-годні можемо говорити без обмовок. Тому, що кожен юнак і дівчина села, кожен комсомолець відчувли осо-бістну відповідальність, пред'явлену складністю завдань на жинвах, тому, що перед майбутніми труднощами мичило почуття колективізму.

Жинва визначального року стали екзаменом не лише для молодих хліборобів. Вони стали екзаменом для мо-лодих спеціалістів села, комсомольських активістів. І як кожен іспит виявляє наші сильні і слабкі сторони. Чо-му б не зібратися цим категоріям молоді на ділову роз-мову обласного масштабу. Думаю тема нинішніх жинв хвилює багатьох. Досвід, набутий на них, потрібен для майбутнього.

Л. ПОСТЕРНАК,
перший секретар Ульяновського РК ЛКСМУ.

**ДОСВІД —
НА МАЙБУТНЄ**

ШЛЯХ між кукурудзяними полями ланок Валентини Єфременко і Кирила Краснова проходить через польовий та-бір. Комбайнер Микола Томак та тракторист Володимир Стоянов, переводячи агрегат на іншу плантацію, не могли цього разу проїхати повз нього.

— Закінчили, — сповістили вони, вийшовши з кабін трактора, і від-разу ж потрапили в обійми меха-нізаторів.

— Жаль, Валентини не було, — бідакає Іван Томак. — Як там у неї?

— Все гаразд, — почув у відпо-відь. — Через хвилину п'ятнадцять — у поле.

— Дружна ланка, — секре-тар комсомольської організації господарства Петро Нофен-ко працював тут, у бригаді, за-ступником бригадира, розпові-дав мені вже багато про лан-

ку Валентини, і тепер наво-див новий при-клад. — Ось вийшов з ладу причеп, яким від комбайна Валентини від-возили куку-рудзяну масу. Жоден член ланки не зали-шився байдужим, всі при-йшли на допо-могу. Та помі-тили: Валенти-на ремонт про-водить сама. Аж ось вже й закінчила. Хо-дімо, позна-йомлю.

Здалеку її важко було від-різнити від юна-ка. У чоловічо-му вбранні, не-велика на зріст, рухлива.

Валентина у записнику зро-била підрахунок, і обличчя її засяяло радістю.

— Сто дванадцять цілих і одна десята центнера зерна з гектара зібрали на всій стогек-тарній площі. Непогано по-працювали хлопці, — в її го-лосі бриніли теплі нотки. — Крім мене в панці ще шесте-ро.

Валентина поспішала на поле, та, затримавшись на кілька хвилин, про роботу кожного відгукнулася теп-лим словом. Іван і Микола Тома-ки, Григорій Королєнко, Петро Ягольницький піднімали зяб. Ми-кола Кожухар і сама ланкова, Ва-лентина Єфременко, сіли. Закри-вали вологу, культивували, догля-дали посіви разом. Зараз Валенти-на та Микола Томак за штурвала-ми комбайнів. Косять груповим ме-тодом. Щойно закінчили косовицю в ланці і ось тепер — на плантацію Кирила Краснова. Отже, слова дотримують. Як і зобов'язувалися, підтримуючи ініціативу новоукраї-нців, до Жовтневих свят рапортува-тимуть про закінчення збирання качанів. У всіх піднесений на-стрій, викликаний повідомленням про український мільярд. Тут же, в полі, хлопці зібралися біля агре-гата ланкової. На своїх комсомоль-ських зборах взяли зобов'язання на наступний рік.

Ю. ЛІВАШНИКОВ,
Колгосп імені Леніна
Новоархангельського району.

**МОЛОДИМ
НЕ ПОЗИЧАТИ
ЗАНАЛУ**

На фото: ви-зу — Валентина ЄФ-РЕМЕНКО — лан-кова механізованої комсомольсько-мо-лодіжної ланки; вго-рі — Іде косовиця кукурудзи.
Фото автора.

Борозна за горизонт

зараз треба напружити уяву, щоб побачити і янтарні розливи пшениці, і золоте кипіння соняхів, і зелені хвилі на масивах кукурудзи, картоплі, буряків... Спорожніло сорокагектарне шкільне поле, напоєнісь його плодами засіки господарства...

125 членів нашої шкільної виробничої бригади можуть бути задоволеними результатами своєї праці. Навіть побіжний аналіз показує, що досягли ми цього року хороших рубежів. По 66 центнерів з кожного гектара — врожай «Кавказа» на десятигектарному клину, на

такій же площі зібрали ми на кожному гектарі по 30 центнерів зерна соняшнику. Вищі, ніж в колгоспі, виявилися і врожайність кукурудзи, картоплі, буряків. Наші виробничники працювали не тільки в полі. Ми посаджено 375 дерев, 475 кущів, доглянуто 30 гектарів лісосмуг.

Однак головна увага все ж була приділена шкільному полю. І не даремно. Адже котрий рік підряд ми ставимо там досліди за завданням дирекції радгоспу. Частина з них, як от додаткове запилення соняшників, сортодослідження окремих сортів пшениці й кукурудзи, рекомендовано до масового впровадження в практику господарства. Так що у високих врожаєх наших батьків ми вбачаємо і частинку своєї праці.

Керує дослідницькою роботою агроном-насінневод радгоспу імені Димитрова Г. Г. Шпичак. Втім наставників у нас чимало: це і вчитель біології, керівник виробничої бригади Ніна Максимівна Боса, і головний агроном радгоспу І. Г. Миргородський, і ветерани праці Агафія Степанівна Кисляк та Федір Федорович Цимбалюк. Чимало корисного дізналися ми й від директора радгоспу М. К. Натягала.

Нехай ще невеличке наше шкільне поле. Ростемо ми, мужніють наші руки, збагачуються знання. І незабаром вийдемо справжніми, вмілими трудівниками на широкий обшар колгоспних ланів.

В. МАЛИХІНА,
бригадир шкільної виробничої бригади Димитрівської середньої школи Устинівського району.

Григорій і Павло НАЗАРЕНКИ

Кілька років підряд екіпаж братів Назаренків з колгоспу імені ХХІ з'їзду КПРС Бобринецького району виходить переможцем у змаганні на жнивах. Нинішньої кошовиці, підтримавши ініціативу комбайнерів Ростовської та Запорізької областей, вони встановили рекорд: за 22 години безперервної роботи намолотили 2386 центнерів зерна.

ЩОБ ЩЕДРО ЗЕМЛЯ РОДИЛА...

гора — два центнери на гектар. Площі під озиму пшеницю засіяли насінням першого класу кращих репродукцій. Стан сходи добрий. Думається, що запроваджені агротехнічні засоби плюс сумлінна праця хліборобів дадуть бажані результати — візьмемо озимої не менше 40 центнерів з кожного гектара.

В. ЛИСЕЦЬКИЙ,
агроном, керуючий відділком колгоспу імені Ульянова Добровеличківського району.

ТІЛЬКІ В ГУЩУ ЖИТТЯ

КОМСОМОЛЬСЬКА організація Малоовіскіського комбінату — одна з найбільших в районі. Значний внесок її у виконання підприємством виробничих планів. Вона задає тон і в громадському житті. І свою виїзну лентуку в Малоовіскіському районі працівники «Молодого комунара» вирішили провести саме тут — у молодих цукровиків.

На засідання були запрошені також представники місцевих середніх шкіл № 3 та № 4.

В читальному залі задовго до початку зустрічі, за якими розмістилися учасники зустрічі, — номери «Молодого комунара». Бери, оглядай, згадай, яке враження справила на тебе, читача, той чи інший матеріал, що б хотів прочитати.

Молодіжні журналісти, в свою чергу, хочуть по-

Виїзна лентука— у малоовіскіських цукровиків

знайомитися з господарями — цукровиками.

І тому слово бере **Аркадій Сиплиний**, секретар комітету комсомолу комбінату:

— Наша комсомольська організація налічує в своїх рядах 252 членів ВЛКСМ. Значна кількість з них працює в сільській місцевості, решта — на цукрозаводі. Робота, як відомо, тут позитивна. В цьому наша специфіка, і в цьому деяка трудність, бо важко буває зібрати всіх на збори. Але знаходимо вихід...

Наші комсомольські працівники на всіх ділянках виробництва. Особливо хотілося б відзначити колектив молочнотоварної ферми. Тут всі доярки включилися у змагання за досягнення тридцятих надобів. І більшість з них уже близькі до мети. А Тетяна Полесніна та Тетяна Мартинюк наближаються до цього рубежу. Комітет комсомолу запропонував заохочувати молодих тваринників. Дирекція підтримала нашу пропозицію, а це свідчить про авторитет комсомолу.

Хороші справи в комсомольців дільниці конт-

А. СИПЛИНИЙ

рольно — вимірювальних приладів та автоматик. Від них падають найбільше раціоналізаторських пропозицій і нововведень. Характерно, що більшість наших комсомольців вчаться у вузах і технікумах. А ті, хто не має середньої освіти, — у вечірній школі.

При всій своїй зайнятості встигають вони і в спорті. Майже всі здали норми ГПО. Наш колектив фізкультурників знаходиться на третьому місці у цукротресті.

Ось про таке наше життя (маємо і недоліки, звичайно) хотілося б про-

тати на сторінках обласної молодіжної газети. Мало ви пишете про цукровиків. А професія наша важлива. Це відомо. І не треба тут особливої якоїсь реклами...

Аркадій розповідає, які матеріали газети комітет комсомолу використовує у своїй практичній роботі, наголошує на важливості патріотичної тематики.

— Я підтримую **Аркадія**, — говорить **П. А. Кузовенко**, заступник головного інженера цукрозаводу. — Наше підприємство теж можна було б пронагувати серед молоді нашої зміни. І тут потрібен трудящий, творчий народ.

Малоовіскіський цукрозавод — велике підприємство, оснащене передовою технікою. Потужність його — 40 тисяч центнерів буряків за добу. В цьому сезоні ми добре попрацювали на переробці цукрової тростини, за що завоювали перехідний Червоний вимпел. Ветерани підготувати підприємство до переробки буряка. Наш піврічний план — 51,8 тисяч тонн цукрової сировини. Половину цього завдання ми вже виконали. І в цьому велика роль належить комсомольській організації.

На підприємстві багато комсомольців вчаться, але разом з тим не обмежуються лише здобуттям

знань, а застосовують їх на практиці. Наприклад — в розробці раціоналізаторських пропозицій. Ми гордимось молодим робітником заводу **Станіславом Коваленком**, якому присвоєно звання Заслуженого раціоналізатора республіки. Нас цікавить технічна творчість молоді.

«Якою ви хочете бачити свою молодіжну газету?» — на це запитання після того, як редактор «Молодого комунара» **В. Погрібний**, відповідальний секретар **М. Семенюк**, завідувач відділом листів і масової роботи **Г. Гончаренко**, фотокореспондент **В. Ковпак** розповіли про творчі плани на наступний рік, познайомилися з організацією творчого процесу, відповіли всі учасники зустрічі.

Галина Стеценко, старша піонервожата Малоовіскіської середньої школи № 3, зокрема, повідомила:

— Часто питання з життя шкільної комсомолу піднімаються на сторінках обласної молодіжної газети, ми вносимо на комсомольські збори.

Хотілося б щоб в «Молодому комунарі» частіше зустрічались матеріали про зарубіжного ровесника, про художню творчість молоді області, зокрема, творчість початкувочих літераторів. Слід продовжити розмову на моральні теми під рубрикою «Двоє»...

— Всі ми з хвилюванням слідкували за зма-

М. ТИТАРЕНКО

ганням молодих комбайнерів, яке веде газета, — говорить **Михайло Титаренко** — другий секретар Малоовіскіського райкому комсомолу, — тим більше, що там часто згадувалося ім'я нашого комбайнера **Анатолія Самойленка**. Всього час він ішов попереду, і тільки під кінець його «обігнав» **Ланкратов**. З таким же зацікавленням слідкуємо ми і за змаганням молодих доярки на приз «Молодого комунара». Хотілося, щоб газета більше писала про досвід внутрішньозаводської роботи, спортивні досягнення шкільних колективів. Маю на увазі нашу футбольну команду «Вісь». Вона зайняла перше місце серед команд сільських і селищних Рад. Але про це знаємо лише ми.

Про відкриття на сторінках газети рубрики «Золоті зорі Кіровоградщини» — про Героїв Соціалістичної Праці, наших земляків, про поліпшення висвітлення наставництва та питань профорієнтації, піонерської роботи, виховання підлітків, молоді сім'ї внесли пропозиції працівники заводу **Ольга Мельник**, водій **Василь Артишко**, продавець **Валентина Коцацька**, **Надія Чегаєва**, учні шкіл **Люба Кисельова**, **Людмила Мартиненко**, **Віктор Перейніс**, **Тамара Каленчук**, секретар комсомольської організації заводу **Людмила Тигова**, бібліотекар **Л. І. Омелеченко** та інші.

Зустріч підказала багато тем, учасники її підкреслили необхідність поліпшення висвітлення багатьох питань у молодіжному виданні.

П. КУЗОВЕНКО.

Г. СТЕЦЕНКО.

МОЛОДІЖНІ сторінки останніх номерів толбухівської окружної газети «Добруджанська трибуна» Народної Республіки Болгарії містять багато матеріалів про міцніючу дружбу комсомольських організацій Добруджі та Кіровоградщини.

«Нові адреси побратимства» — так назвав журналіст Іван Куков свою статтю, в якій йдеться про взаємобачення передовим досвідом, про озброєння толбухівських механізаторів прогресивними прийомами і методами роботи тракторної бригади двічі Героя Соціалістичної Праці Олександра Васильовича Гіталова.

У статті підбито підсумки плодотворної діяльності міжнародного клубу молодих механізаторів за п'ять років.

НОВІ АДРЕСИ ПОБРАТИМСТВА

РОЗПОВІДАЮТЬ МОЛОДІЖНІ СТОРІНКИ «ПОДУМ'Я»

Тепло відгукнулася молодіжна сторінка про комсомольців тракторної бригади, очолюваної Василем Лузанівським з колгоспу «Жовтень» Новомиргородського району нашої області. Вона виборола високий урожай зернових культур — по 52,3 центнера з кожного гектара посіву. Повідомлялося, що бригадира нагороджено орденом Трудового Червоного Прапора, що два роки підряд дружини колектив молодих механізаторів цього колгоспу удостоювався призу імені О. В. Гіталова, заснованих Кіровоградським обкомом ЛКСМУ.

За останній час молодіжні сторінки ознайомили своїх читачів з багатьма новинами про життя та діяльність комсомольців Кіровоградщини, публікуючи кореспонденції, репортажі, фотографії. Докладно розповіли своїм болгарським друзям Кіровоградці М. Біденко та Р. Рубін про спорудження Побузького нікелевого заводу — республіканської комсомольської будови. Про цей важливий промисловий об'єкт сказано в Дієтиках XXIV з'їзду КПРС: «Завершити будівництво Побузького нікелевого заводу».

Широке коло питань висвітлює в статті «Час сміливих дерзаних» В. Каліч, голова наукового студентського товариства Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування. Автор розповів, що з початку дев'ятої п'ятирічки студентські конструкторські бюро інституту одержали 14 призов і вісім захоплювальних дипломів на всесоюзних і республіканських конкурсах, проведених Міністерствами вищої та середньої спеціальної освіти СРСР і УРСР. Показовий і такий факт: 197 дипломних проєктів випускників інституту рекомендовано для практичного впровадження у виробництво.

ПІСЛЯ ВИСТУПУ «МОЛОДОГО КОМУНАРА»

«НЕ ПОДОБАЄТЬСЯ? ХОДІТЬ ПІШКИ!»

Фейлетон під таким заголовком був надрукований в номері за 15 жовтня. В ньому йшлося про факти незадовільного обслуговування пасажирів в автобусах і тролейбусах Кіровограда, зокрема, порушення графіків руху, випадки неактивності і грубості з боку деяких водіїв і контролерів.

Надійшла відповідь від директора Кіровоградського автопідприємства № 10021 Б. Л. Островського. Він повідомляв, що фейлетон обговорювався на бригадних зборах водіїв і контрольної групи. З метою підвищення культури обслуговування па-

сажирів серед колективу автопідприємства систематично проводиться політико-виховна робота, до порушників трудової і транспортної дисципліни застосовуються суворі заходи морального і матеріального впливу.

Планується також щомісячно проводити день контролера для вивчення правил, інструкцій, норм поведінки контролюючого працівника, підвищення загального рівня та з метою обміну досвідом роботи кращих контролерів.

Зокрема, розробляється досвід роботи водія автобуса маршруту № 30 В. Г. Чемика (робота якого ставилася за приклад) для поширення серед інших водіїв.

Від редакції: чекаємо відповіді і від керівників тролейбусного управління.

Другий етап естафети...

Фото А. ПЕЧЕНЮКА.

„ЗІРКА“ — „МЕТАЛІСТ“ — 0:3

Рік тому суперники зустрілися на полі стадіону «Зірка». То був передостанній крок до Кубка України. В гарному, швидкому стилі «Зірка» перемогла команду першої ліги «Металіст» з Харкова з рахунком 4:0. Але несподівано змінилося ігрове обличчя команд. Один з лідерів зони «Металіст» з рахунком 3:0 виграв у кіровоградських футболістів. Саме ця сума для «Зірки» стала титлом, мабуть, найкраще відображає його історичний спад у її історії. Щоправда, з команди молодарів Кубок зник, а це небагато...

Всі три м'ячі були забиті футболістами «Металіста» на несподіваних і швидких контратаках. На 36-й хвилині після атаки господарів гості перехоплюють м'яч. Довга передача на центр поля і двоє гравців «Металіста», випередивши захисника, виходять один на один з воротарем. Деякий час гості Металіста з податі свого товариша головою відкриває рахунок. Другий гол був забитий після перерви майже в подібній ситуації. На цей раз три гравці харківського «Металіста» вийшли проти одного захисника «Зірки». Воротар кинувся, щоб

перехопити м'яч, та в падінні гравець «Металіста» Бордаш вкотив його в порожні ворота. Той же Бордаш за дві хвилини до кінця зустрічі, «вкравши» м'яч у Сака, точним ударом забиває третій гол. Отже, 3:0.

Кіровоградці так і не змогли «розбірково» сказати свого слова. Гра, в основному, проходила через Володимира Сака, який виконував функції дійсного універсального гравця: був диспетчером, йшов уперед, на вістрі атак, встигав на захист воріт. Та зрозумілої мови танки «Зірки» так і не знайшли між собою. Напад був беззубий, за всі дев'яносто хвилин гри, так і не створив більш-менш небезпечно моменту біля воріт суперника. Мабуть, саме з цих міркувань — а не з тактичних — йшли вперед захисники. Захисниками атакуючі і Бондаренко, і Порошин, і Анатолій Хропов, а тим часом футболісти «Металіста», вилучивши зручний момент, контратакували. І, як бачимо, успішно...

Останню гру «Зірка» проведе в Полтаві 1 листопада.

М. СОМОВ.

На екрані — комсомол

Позавчора, в День народження комсомолу, в кіровоградському кінотеатрі «Мир» відбувся кіновечір, присвячений цій даті. На нього були запрошені ветерани комсомолу міста, комсомольські працівники.

Відкрив вечір перший секретар міськомкому комсомолу М. Соколякський. А потім літературна композиція «Шляхами батьків» перепліталася з фрагментами з фільмів, присвячених комсомольцям різних поколінь. І поставали з екрану сторінки літопису Ленінського комсомолу, — його бойові і трудові подвиги.

На закінчення відбувся прем'єра кінофільму «Ще можна встигнути».

Ю. СУШНІЙ.

1 П'ЯТНИЦЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 15.45 — «Російська мова». (М). 16.30 — «В ефірі — «Молодість». (М). 17.30 — «Світ соціалізму». (М). 18.00 — «День за днем». (Кіровоград). 18.10 — Реклама, оголошення. (Кіровоград). 18.15 — Колірне телебачення. «Темний перелом». Мультифільм. (М). 18.30 — «Ми будемо БМ». (М). 19.00 — «Екран запрошує». (Кіровоград). 19.30 — До 50-річчя утворення Киргизької РСР і створення Компартії Киргизії. Програма Киргизького телебачення. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — «Дайте обговорити». (М). 22.25 — Колірне телебачення. «Любителям оперети». (М). 23.25 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.55 — Новини. (К). 11.15 — Фільм-концерт. (К). 11.35 — Колірне телебачення. «Шкільний екран». Російська література для учнів 8 класу. «О. С. Грибодов» — виразник ідей декабристів. (К). 12.15 — Колірне телебачення. Для школярів. Телефільм «Очарик». (К). 13.00 — Школа передового досвіду. (К). 15.30 — «Орбіта дружби». (К). 15.30 — Для дітей. Мультифільм «Сніговик-поштовець». (К). 16.50 — Телепарис «Анатолій Донченко, арсеналець». (К). 17.10 — Для юнацтва. «Без запрошень». (Донецьк). 18.00 — «Рисові жінки». (Херсон). 18.20 — Телефільм. (Кіровоград). 18.30 — «Великому Жовтню — назустріч». «Рубіж — 100 тисяч». (Запоріжжя). 19.00 — Програма «Вісті». (К). 19.30 — Музичний антракт. (К). 19.45 — «Актори і ролі». (К). 20.45 — «На обрії». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 —

Художній телефільм «Ад'ютант його превосходительства», 4 серія. (К). 22.40 — Тележурнал «Старт». (К). 23.30 — Вечірні новини. (К).

2 СУБОТА

ПЕРША ПРОГРАМА. 10.00 — Художній фільм «Чорний принц». (К). 11.35 — «Великому Жовтню — назустріч». (Дніпропетровськ). 12.00 — «На одиниці з книгою». (К). 12.30 — Для дітей. «Небезпечні пригоди поросяти». Вистава. (Миколаїв). 13.25 — Для юнацтва. «Орієнтир». (Донецьк). 14.30 — «Здоров'я». (М). 15.00 — Колірне телебачення. «У світі тварин». (М). 16.00 — Колірне телебачення. Програма мультифільмів. (М). 16.30 — Колірне телебачення. Концерт. (М). 17.00 — До 50-річчя утворення Киргизької РСР і створення Компартії Киргизії. Репортаж. (М). 18.00 — Для дітей. «Моя Батьківщина — СРСР». (Запоріжжя). 18.30 — Програма «Вісті». (К). 19.00 — Колірне телебачення. Чемпіонат СРСР з футболу: «Спартак» (М) — «Чорноморець» (Одеса). 2-й тайм. (М). 19.45 — Колірне телебачення. Телевізійний художній фільм «Виліт затримався». (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Колірне телебачення. Телевізійний художній фільм «Слово Андронікова». (М). 22.40 — Показові виступи майстрів художньої гімнастики СРСР і НРБ. (М). 23.10 — Новини. (М).

ДО ВІДОМА СЛУХАЧІВ УНІВЕРСИТЕТУ КОМСОМЛЬСЬКИХ КОРЕСПОНДЕНТІВ

Чергове заняття університету відбувається в п'ятницю, 1 листопада, о 15-й годині, в приміщенні обкому комсомолу.

За редактора М. СЕМЕНЮКА.

Донецький орден Трудового Червоного Прапора політехнічний інститут оголошує прийом слухачів на підготовче відділення

НА 1974—1975 НАВЧАЛЬНИЙ РІК.

підприємства (організації). 6 фотокарток (без головної убору) розміром 3x4 см., медичну довідку (форма № 286).

Паспорт і військовий квиток (пріписне свідоцтво) подаються особисто.

Підготовка проводиться за такими спеціальностями: технологія і комплексна механізація підземних розробок корисних копалин, технологія і техніка розвідки родовищ корисних копалин, маркшейдерська справа, будівництво підземних споруд і шахт, геологія і розвідка родовищ корисних копалин, гірничі машинні комплекси, гірничо-електромеханіка, електрифікація і автоматизація гірничих робіт, збагачення корисних копалин, технологія машинобудування, металорізальні верстатні інструменти, промислова теплоенергетика, металургія чорних металів, металознавство, обладнання і технологія термічної обробки металів, обробка металів тиском, механічне обладнання заводів чорної металургії, машини і апарати хімічних підприємств, хімічна технологія твердого палива, технологія рекуперації вторинних матеріалів промисловості, автомобільний транспорт, автомобільні шляхи, електропостачання промислових підприємств міст, сільського господарства, елек-

тролії і системи, електричні станції, електропривід і автоматизація промислових установок, автоматика і телемеханіка, електронні обчислювальні машини, автоматизовані системи управління, прикладна математика, економіка і організація гірничої машинобудівної промисловості.

Пріписки: на ці спеціальності прийом жінок — обмежений. Форма навчання на підготовчому відділенні денна — з відривом від виробництва.

Зарахування слухачів на підготовче відділення проводиться приймальною комісією за результатами співбесіди з кожним з вступників з метою вияснення підготовленості їх до навчання на відділенні.

Прийом заяв з 1 жовтня по 10 листопада, співбесіди — з 15 по 24 листопада, зарахування — з 25 по 30 листопада, початок занять — з 1 грудня.

Прийом документів і зарахування після встановленого строку на підготовче відділення демобілізованих з Збройних Сил СРСР в листопаді — грудні — проводиться по мірі надходження від них заяв, але не пізніше 15 січня наступного року.

Зарахування проводиться у встановленому порядку за підсумками співбесіди, брешуючи для них певну кількість місць.

Строк навчання 8 місяців. Слухачі підготовчого відділення, які успішно складуть екзамени, зараховуються на перший курс денних факультетів без складання вступних екзаменів.

Документи на підготовче відділення приймаються щодня (крім неділі) з 9 до 16 години за адресою: м. Донецьк, 66, вул. Артема, 58. Донецький політехнічний інститут, приймальна комісія підготовчого відділення (кімната 212, 1-й учбовий корпус).

Наша адреса і телефони

316050, ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінка, 2.